

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

tion for svangerskabsafbrydelse, er ligeledes en skærpeelse. Jeg må derfor anbefale at stemme imod mindretallets ændringsforslag.

Svangerskabskommissionens flertal, også det ærede medlem fru Erna Sørensen, var af den opfattelse, at der udover den medicinske indikation, den udvidede medicinske, den eugeniske og den etiske indikation ganske ekstraordinært burde være adgang til svangerskabsafbrydelse. Kommissionen foreslog, at justitsministeren skulle have bemyndigelsen i så henseende. Justitsministeren formulerede det imidlertid i sit forslag således, at det blev mødrehjælpsinstitutionen, der fik denne bemyndigelse. Jeg var ikke ganske tilfreds med den afgrænsning, ministerens forslag havde, men som bestemmelsen nu i ændringsforslag nr. 4 er affattet, kan jeg tiltræde den, idet der efter affattelsen kun kan blive tale om ganske særlige tilfælde.

Vi hørte lige det ærede medlem fru Erna Sørensen tage afstand fra denne bestemmelse med den motivering, at afbrydelsen her skulle finde sted af hensyn til barnet. Jeg må sige, at jeg undres over, at det ærede medlem kan tage afstand fra ånden i denne bestemmelse, når hun i kommissionen kunne gå ind for en sådan bestemmelse, hvor bemyndigelsen var lagt i justitsministerens hånd.

For mig og mit parti er det afgørende vigtigt at forme lovgivningen og dens gennemførelse således, at svangerskabsafbrydelse forebygges i størst mulig grad. Vi må således også tænke på de talrige ulovlige svangerskabsafbrydelser, der finder sted. Derfor ønsker vi, at mødrehjælpsinstitutionerne skal komme i forbindelse med den overvejende del af dem, der tænker på svangerskabsafbrydelse. Kun derved kan mødrehjælpen få mulighed for at formindske antallet af ulovlige aborter. Også af den grund bør mødrehjælpsens samråd have indikationsstillende myndighed, som ministeren og forslaget går ind for.

For at forebygge svangerskabsafbrydelse er det endvidere vigtigt, at befolkningen får oplysning om seksualhygiejne i et ganske andet omfang end tidligere, herunder også om, hvorledes uønskede børn undgås, således som det er nævnt af nogle af de tidligere talere. Derfor hilser jeg med glæde,

at lovforslagets § 10 åbner adgang til statsstøtte til kommuner, private foreninger og organisationer, der foretager et sådant oplysningsarbejde. Om dette er hele udvalget enigt. Det er mit håb, at virkelig ideelt betonedede organer vil tage dette vanskelige, men nødvendige arbejde op, og det er mit håb, at sådanne klinikker kan få lokaler på sygehusene; det synes jeg vil være det mest tiltalende.

Men hermed er ikke alt gjort på dette område. Svangerskabskommissionen ønsker de praktiserende læger inddraget i dette arbejde i et helt andet omfang end tidligere og foreslår derfor en revision af svangerskabshygiejneloven. Jeg vil i den anledning udtale ønske om, at indenrigsministeren, såsnart den nye svangerskabslov er vedtaget, vil gå i gang med forberedelse af en sådan lovændring.

Svangerskabskommissionen foreslår også oprettelse ved de to universiteter af to forskningsklinikker til studium af seksuelle lidelser og af svangerskabsforebyggende midler. Det er ønskeligt, at dette arbejde tages op snarest. Justitsministeren har tidligere oplyst, at han er trådt i forbindelse med undervisningsministeren herom. Kan ministeren oplyse, om iværksættelse af sådanne tiltrængte forskningsklinikker er skredet fremad?

Lovforslaget indeholder, som nævnt af udvalgets ordfører, en bemyndigelse til justitsministeren til efter forhandling med handelsministeren at fastsætte priserne på svangerskabsforebyggende midler. Det er tiltrængt. En undersøgelse, som blev foretaget i begyndelsen af forrige år, viste, at salgsværdien til forbrugerne af præservativer til mænd for et år var ca. 6 mill. kr., og at handelsavancen heraf var ca. 5 mill. kr. Jeg vil meget henstille til justitsministeren, at han benytter sin beføjelse, så priserne kan blive rimelige.

Til slut skal jeg anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 2, 4, 5 og 7 samt for de af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag nr. 9, 11 og 12 og at stemme imod mindretallets ændringsforslag, nemlig nr. 1, 3, 6, 8 og 10.

Petra Petersen: Det udvalg, som har behandlet det lovforslag, vi nu har til anden behandling, og iøvrigt også det lovforslag,